

Predatory Conferences: An Emerging Challenge for Researchers in Medical Science

Masoud Isa Khajehlou^{1*}

¹ Department of Medical Library and Information Science, School of Management and Medical Informatics, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

ARTICLE INFO

Article Type:
Editorial

Article History:
Received: 1 Jun 2024
Accepted: 8 Jun 2024
ePublished: 9 Jun 2024

Keywords:
Predatory
Conferences,
Scientific Publishing,
Ethical Considerations

This Commentary aims to shed light on the growing issue of predatory conferences, their characteristics, and the profound impacts they have on PhD students and faculty members. Despite the fact that predatory conferences have been an issue for at least a decade, a resurgence has occurred due to a lack of attention to the problem.¹ Additionally, it reviews various defensive strategies that can be employed by researchers to counter these exploitative practices. By enhancing awareness and encouraging proactive measures, the academic community can safeguard the integrity of scholarly work and support the development of credible research environments.

The exchange of ideas through legitimate medical conferences plays a vital role in advancing medical research. It fosters collaboration, the dissemination of groundbreaking discoveries, and ultimately accelerates progress in improving patient care. However, a concerning trend has emerged: the rise of predatory conferences. The coinage of the term "predatory publishing and conferences" is attributed to Jeffrey Beall. In 2013, he unveiled this scientific misconduct by publishing a list of predatory journals, publishers, and conferences on his personal blog. However, his blog was soon shut down.² Beall's actions had a notable impact, prompting even the Ministry of Health to compile a list of invalid journals. With the closure of his list, predatory conferences and gatherings have resurfaced. These deceptive events masquerade as legitimate platforms for scholarly exchange, but their true aim is to exploit the academic environment, particularly young medical researchers.

Characteristics of Predatory Conferences

Predatory conferences share characteristics with predatory journals and use various methods, such as flooding researchers with unsolicited invitations.³ Identifying these conferences is becoming more challenging as they employ intricate strategies to mask their underlying commercial intent. These conferences are analogous to predatory journals and are characterized by a lack of proper peer review and high registration fees.

Organizers often exploit the pressures on academics and PhD students to publish and present their work, thereby advancing their careers and enhancing their CVs. Lacking rigorous peer review, they readily accept and present low-quality research, frequently devoid of qualified reviewers with expertise in the specific medical field.⁴ This creates a breeding ground for the dissemination of misleading or unsubstantiated medical information.

Isa Khajehlou M. Predatory Conferences: An Emerging Challenge for Researchers in Medical Science. *Depiction of Health*. 2024; 15(2): 129-133. doi: 10.34172/doh.2024.10. (Persian)

* Corresponding author; Masoud Isa Khajehlou, E-mail: masoud.khajehlou@gmail.com

© 2024 This work is published by Depiction of Health as an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Non-Commercial License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>). Non-commercial uses of the work are permitted, provided the original work is properly cited.

The Consequences of Predatory Conferences in Medical Research

The consequences of predatory conferences in medical research are far-reaching. They undermine the credibility of genuine medical research, potentially delaying or hindering advancements that could improve patient care. Healthcare professionals, misled by these conferences, may base crucial treatment decisions on flawed research, jeopardizing patient well-being.

Furthermore, the public's trust in the validity of medical research findings erodes,⁵ potentially discouraging participation in clinical trials and adherence to evidence-based medicine. These deceptive conferences also have a detrimental impact on PhD students and faculty members in medical fields. Financial resources, often limited for PhD students, are drained by high registration fees, travel, and accommodation expenses associated with these predatory events.⁶

Consequences for PhD Students and Faculty Members in Developing Countries

Disguising themselves as genuine platforms for scholarly discourse, these deceptive events harbor an ulterior motive, namely, exploiting the academic landscape, specifically targeting young researchers in the medical field. Although these conferences exist to some degree worldwide, developing nations constitute the primary target audience.⁷ Presenting at such conferences not only yields no tangible academic benefit but can also tarnish one's scholarly credibility. Retractions of publications associated with predatory conferences can severely damage academic careers. Faculty members, especially those mentoring PhD students, play a critical role, as misguided advice can lead students down a path of wasted time and resources.

The financial strain is just one aspect of the consequences participants may face. It can affect the overall funding of a PhD program, potentially limiting opportunities for future research, travel to legitimate conferences, and access to essential resources. Additionally, the time and effort spent preparing for and attending these conferences detract from genuine research activities and academic progression.

In a broader picture, the proliferation of predatory conferences can dilute the overall quality of academic communications, making it harder to distinguish between rigorous and subpar research, and repeated interactions with predatory conferences can erode trust in academic processes and institutions.

Identifying and Avoiding Predatory Conferences

To combat the spread of predatory conferences, several strategies can be adopted:

- Organizing workshops and seminars to educate researchers about predatory conferences. Providing clear examples and warning signs can help researchers make informed decisions.
- Encouraging researchers to verify the legitimacy of conferences through trusted directories and by consulting colleagues.
- Developing clear guidelines to discourage participation in predatory conferences and not recognizing such activities for tenure or promotion. Institutions can provide lists of recognized and reputable conferences.
- Establishing strong mentorship programs where experienced faculty members guide young researchers in navigating the academic landscape, including identifying reputable conferences.
- The creation of a list of predatory conferences and meetings similar to the list of invalid journals by the Ministry of Health.

By implementing these strategies, the academic community can protect researchers from the pitfalls of predatory conferences and ensure the integrity of scholarly work. Combating the spread of predatory conferences requires a multi-pronged approach within the medical research community.⁸ Researchers should be encouraged to utilize databases of reputable medical conferences maintained by established medical societies and organizations.

In summary, the rise of predatory conferences presents a significant threat to the integrity of medical research. Researchers, institutions, and healthcare organizations share a responsibility to combat these deceptive practices. By fostering a culture of awareness and implementing robust verification processes, we can safeguard the quality of medical research, ensuring evidence-based practices that ultimately translate to improved patient care.

کنفرانس‌های یغماگر: چالشی در حال رشد برای محققین علوم پزشکی

مسعود عیسی خواجہ لو^{*ID}

^۱ گروه کتابداری و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشکده مدیریت و اطلاع‌رسانی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

سرمقاله

سابقه مقاله:

دریافت: ۱۴۰۳/۰۳/۱۲

پذیرش: ۱۴۰۳/۰۳/۱۹

انتشار برخط: ۱۴۰۳/۰۳/۲۰

کلیدواژه‌ها:

کنفرانس‌های یغماگر،

نشر علمی،

ملاحظات اخلاقی

این یادداشت قصد دارد تا بر روی مسئله‌ی رو به رشد کنفرانس‌های یغماگر (Predatory Conferences)، ویژگی‌های آن‌ها و تأثیرات عمیقی که بر روی دانشجویان دکتری و اعضای هیئت علمی می‌گذارند، روشن‌گری کند. با وجود اینکه موضوع کنفرانس‌های یغماگر موضوع جدیدی نیست و حداقل یک دهه سابقه دارد، اما غفلت از آن موجب رشد مجدد آنها گردیده است.^۱ همچنین این یادداشت، به بررسی استراتژی‌های دفاعی مختلفی می‌پردازد که محققان می‌توانند برای مقابله با این شیوه‌های یغماگرانه به کار گیرند. جامعه‌ی علمی با افزایش آگاهی و تشویق اقدامات پیشگیرانه، می‌تواند از اصالت کار علمی صیانت کند و از توسعه‌ی محیط‌های پژوهشی معتبر حمایت نماید.

تبادل ایده‌ها از طریق کنفرانس‌های پزشکی واقعی، نقشی حیاتی در پیشبرد تحقیقات پزشکی ایفا می‌کند. این امر منجر به همکاری، انتشار کشفیات جدید و در نهایت، تسریع پیشرفت در بهبود مراقبت از بیمار می‌شود. با این حال، یک روند نگران‌کننده به نام "کنفرانس‌های یغماگر" ظهور کرده است. عبارت انتشارات و نشست‌های یغماگر برای اولین بار توسط جفری بل (Jeffrey Beall) مطرح شد. وی لیستی از مجلات، ناشران و کنفرانس‌های یغماگر را در سال ۲۰۱۳ در وبلاگ شخصی‌اش منتشر کرد و با این کار پرده از روی این سوء استفاده علمی برداشت، اما در فاصله زمانی اندکی وبلاگ وی بسته شد.^۲ این اقدام جفری بلز نتایج موثری داشت؛ به‌طوری‌که در سایه این روشن‌گری‌ها وزارت بهداشت نیز اقدام به تهیه لیست مجلات نامعتبر می‌نماید. با بسته شدن لیست وی، دوباره کنفرانس‌ها و نشست‌های جعلی یغماگر افزایش یافته‌اند. افزایش این موضوع نشان می‌دهد نیاز به توجه، سیاست‌گذاری و آگاهی‌رسانی جاری وجود دارد و همچنان بر عهده متخصصین اطلاعاتی است که به ارتقاء سواد اطلاعاتی جامعه علمی بپردازند.

ویژگی‌های کنفرانس‌های یغماگر

کنفرانس‌ها و نشست‌های یغماگر با ژورنال‌های یغماگر ویژگی‌های مشترکی دارند و شیوه‌های مختلفی مانند ارسال انبوه دعوت‌نامه‌ها به محققان را به کار می‌گیرند.^۳ شناسایی این کنفرانس‌ها روزبه‌روز مشکل‌تر می‌شود چرا که از روش‌های پیچیده‌ای برای پنهان‌سازی هدف اصلی خود، که همان بهره‌برداری تجاری است، استفاده می‌کنند. این کنفرانس‌ها مشابه ژورنال‌های یغماگر هستند و با فقدان فرآیند مناسب داوری همتا (Peer Review) و هزینه‌های ثبت‌نام بالا مشخص می‌شوند. برگزارکنندگان اغلب از فشارهایی که بر محققان و دانشجویان دکتری برای انتشار و ارائه کارشان وجود دارد، سوءاستفاده می‌کنند و محققان جوان گمان می‌کنند می‌توانند از این طریق به پیشرفت حرفه‌ای خود و تقویت رزومه‌شان کمک کنند. این کنفرانس‌ها با فقدان فرآیند دقیق

* پدیدآور رابط: مسعود عیسی خواجہ لو، آدرس ایمیل: masoud.khajelou@gmail.com

داوری همتا، به راحتی تحقیقات کم‌کیفیت را که اغلب فاقد داوران واجد شرایط با تخصص در زمینه علوم پزشکی هستند، می‌پذیرند.^۴ این امر باعث ایجاد بستری برای انتشار اطلاعات پزشکی گمراه‌کننده یا بدون پشتوانه می‌شود.

پیامدهای کنفرانس‌های یغماگر در تحقیقات پزشکی

پیامدهای کنفرانس‌های یغماگر در تحقیقات پزشکی عموماً دامنه‌دار هستند. این کنفرانس‌ها اعتبار تحقیقات پزشکی واقعی را تضعیف می‌کنند و به‌طور بالقوه پیشرفت‌هایی را که می‌توانند مراقبت از بیمار را بهبود بخشند، به تأخیر می‌اندازند یا مانع آن‌ها می‌شوند. متخصصان مراقبت‌های بهداشتی که توسط این کنفرانس‌ها گمراه شده‌اند، ممکن است تصمیمات مهم در درمان را بر اساس تحقیقات ناقص اعمال کنند که سلامت بیمار را به خطر می‌اندازد.

علاوه بر این، اعتماد عموم به اعتبار یافته‌های تحقیقات پزشکی تضعیف شده^۵ و به‌طور بالقوه باعث دلسردی از شرکت در کارآزمایی‌های بالینی و پای‌بندی به پزشکی مبتنی بر شواهد می‌شود.

این کنفرانس‌های فریبنده همچنین تأثیر مخربی بر دانشجویان دکتری و اعضای هیئت علمی در رشته‌های پزشکی دارند. منابع مالی، که اغلب برای دانشجویان دکتری محدود است، به دلیل هزینه‌های بالای ثبت‌نام، سفر و اقامت مرتبط با این رویدادهای یغماگر از بین می‌روند.^۶

تبعات این کنفرانس‌ها بر دانشجویان دکتری و اعضای هیئت علمی در کشورهای در حال توسعه

این رویدادهای فریبنده خود را به عنوان پلتفرم‌های مشروع برای تبادل علمی جا می‌زنند، اما هدف واقعی آن‌ها سوءاستفاده از محیط علمی، به ویژه محققان جوان در حیطه علوم پزشکی است. با اینکه این کنفرانس‌ها کم و بیش در همه جا وجود دارند، اما جامعه هدف، بیشتر کشورهای در حال توسعه هستند^۷ ارائه در چنین کنفرانس‌هایی نه تنها هیچ سود علمی ملموسی به همراه ندارد، بلکه می‌تواند اعتبار علمی فرد را نیز خدشه‌دار کند. بازپس‌گیری (Retraction) مقالاتی که با کنفرانس‌های یغماگر مرتبط هستند، می‌تواند به طور جدی به سابقه دانشگاهی افراد آسیب برساند. در این میان نقش اعضای

هیئت علمی، به ویژه کسانی که دانشجویان دکتری را راهنمایی می‌کنند بسیار تاثیرگذار است، زیرا توصیه‌های نادرست می‌تواند باعث اتلاف وقت و منابع مالی دانشجویان گردد. اتلاف هزینه تنها یک جنبه از تبعات شرکت در این گونه کنفرانس‌هاست؛ زیرا نه تنها این امر می‌تواند بر کل بودجه‌ی یک برنامه‌ی دکتری تأثیر بگذارد و به‌طور بالقوه فرصت‌های تحقیقات آتی، سفر به کنفرانس‌های واقعی و دسترسی به منابع ضروری را محدود کند، بلکه زمان و تلاشی که برای آماده‌سازی و شرکت در این کنفرانس‌ها صرف می‌شود، از فعالیت‌های تحقیقاتی واقعی و پیشرفت تحصیلی دانشجویان می‌کاهد.

در یک تصویر کلی‌تر، رشد کنفرانس‌های یغماگر می‌تواند کیفیت کلی ارتباطات دانشگاهی را کاهش دهد و تشخیص بین تحقیقات دقیق و سطح پایین را دشوارتر کند و همچنین، تعاملات مکرر با کنفرانس‌های یغماگر می‌تواند اعتماد به فرآیندهای علمی و مؤسسات دانشگاهی را خدشه‌دار کند.

شناسایی و اجتناب از کنفرانس‌های یغماگر

برای مقابله با شیوع کنفرانس‌های یغماگر، افزایش سواد اطلاعاتی جامعه با چندین استراتژی توصیه می‌شود:

- برگزاری کارگاه‌ها و سمینارهایی برای آموزش محققان در مورد کنفرانس‌های یغماگر. ارائه نمونه‌های روشن و علائم هشداردهنده می‌تواند به محققان در تصمیم‌گیری آگاهانه کمک کند.

- تشویق محققان به تأیید اعتبار کنفرانس‌ها از طریق فهرست‌های معتبر و مشورت با همکاران.

- تدوین دستورالعمل‌های روشن برای دلسرد کردن مشارکت در کنفرانس‌های یغماگر و عدم تأیید چنین فعالیت‌هایی برای ارتقاء یا ترفیع. مؤسسات می‌توانند لیست‌هایی از کنفرانس‌های شناخته شده و معتبر را ارائه دهند.

- ایجاد برنامه‌های قوی برای راهنمایی دانشجویان که در آن اعضای هیئت علمی با تجربه، محققان جوان را در مسیر عرصه علمی، از جمله شناسایی کنفرانس‌های معتبر، راهنمایی می‌کنند.

- ایجاد لیستی مشابه مجلات نامعتبر برای کنفرانس‌ها و نشست‌های یغماگر توسط وزارت بهداشت

به طور خلاصه می‌توان گفت ظهور کنفرانس‌های یغماگر، تهدیدی جدی برای اصالت تحقیقات پزشکی است. محققان، مؤسسات و سازمان‌های بهداشتی مسئولیت مشترکی برای مبارزه با این شیوه‌های فریبنده دارند. با ترویج فرهنگ آگاهی و اجرای فرآیندهای تأیید قدرتمند، می‌توان از کیفیت تحقیقات پزشکی و اطمینان از شیوه‌های مبتنی بر شواهد که در نهایت به بهبود مراقبت از بیمار منجر می‌شود، صیانت نمود.

با اجرای این استراتژی‌ها، جامعه علمی می‌تواند محققان را از دام کنفرانس‌های یغماگر محافظت کند و از اصالت کار علمی اطمینان حاصل نماید. مبارزه با شیوع این‌گونه کنفرانس‌ها نیازمند رویکردی چندوجهی در جامعه‌ی تحقیقات پزشکی است.^۸ محققان باید تشویق شوند تا از پایگاه‌های داده‌ی کنفرانس‌های معتبر پزشکی که توسط انجمن‌ها و سازمان‌های پزشکی تأسیس شده‌اند، استفاده کنند.

References

1. Godsken T, Eriksson S, Oermann MH, Gabriellson S. Predatory conferences: a systematic scoping review. *BMJ open*. 2022; 12(11): 1-10. doi: 10.1136/bmjopen-2022-062425
2. Watson R. Beall's list of predatory open access journals: RIP. *Nurs open*. 2017; 4(2): 60. doi: 10.1002/nop2.78
3. Memon AR. Predatory Journals Spamming for Publications: What Should Researchers Do? *Sci Eng Ethics*. 2018;24(5):1617-1639. doi:10.1007/s11948-017-9955-6
4. Sureda-Negre J, Calvo-Sastre A, Comas-Forgas R. Predatory journals and publishers: Characteristics and impact of academic spam to researchers in educational sciences. *Learned Publishing*. 2022; 35(4): 441-447. doi:10.1002/leap.1450
5. Bowman JD. Predatory publishing, questionable peer review, and fraudulent conferences. *Am J Pharm Educ*. 2014;78(10):1-6. doi:10.5688/ajpe7810176
6. Sharma H, Verma S. Predatory conferences in biomedical streams: An invitation for academic upliftment or predator's looking for prey. *Saudi J Anaesth*. 2020; 14(2): 212-216. doi:10.4103/sja.SJA_668_19
7. Memon AR, Azim ME. Predatory conferences: Addressing researchers from developing countries. *J Pak Med Assoc*. 2018; 68(11): 1691-1695.
8. Bakri SJ, Shah SM. Predatory Conferences: Calling for Vigilance From Ophthalmologists and Vision Scientists. *Am J Ophthalmol*. 2021; 230:178-180. doi:10.1016/j.ajo.2021.03.027